

Kharovy državy

Země stínů, Říše nestvůr, Temné panství, Prokletá království, Zapovězené kraje nebo Skřetí knížectví jsou různé názvy pro jednu a tutéž říši, pro území na jihu Tary, pro Kharovy državy. Ač na Lendoru i v Dálavách vládne přesvědčení, že jde o říši neustále zahalenou v temnotách, plnou vybuchujících sopek, jedovatých plynů a černé, vyprahlé země, na které nic neroste, není to pravda. Stejně tak není pravdou všeobecné mínění, že Kharovy državy jsou plné skřetů a nestvůr a že jiní tvorové tam nežijí. Co to vlastně jsou Kharovy državy? Je to říše Khara Démona, temného pána Asterionu a je to bezkonkurenčně největší říše na asterionském povrchu co do rozlohy i počtu obyvatel. Jejimi provinciemi jsou Obklíčené stromy, východní část Mrazivých štítů, Bílé hory, Hořké hory, Poslední les, Rudá pole, Planina kamenů, západní svahy Štítových hor, část Lesa padajících stínů, a samo sebou Země nářků, centrum a srdce říše (Jižní hvozď, kde se rozkládá takzvané Lesní království Oranžového drakočlověka Drika, je považováno za samostatnou říši, stejně jako Ostrov albatrosů Kirbega Žlutého).

Není sice pravdou vše, co se o Kharových državách povídá, ale v každé povídačce je zrnko nebo dvě pravdy a nejinak je tomu zde. Například Planina kamenů a Rudá pole jsou zcela zdevastované země, poznamenané staletí trvající kořistnickou a bezohlednou zemědělskou a řemeslnou produkcí. Původně to totiž byly obilnice Kharovy říše, ale půda rychle ztratila svou úrodnost, neboť ani samotná země nehodlá podporovat skřety. Rudá pole ale byla a jsou bohatým nalezištěm železné rudy (která zde ale není v žilách, jak tomu bývá v horách, ale je součástí půdy) a hnědého uhlí. Právě kvůli zdejším povrchovým dolům a tisícovkám kouřících komínů ze sléváren a kováren, které plní vzduch štiplavým kouřem, možná získaly celé Kharovy državy svou pověst zničené a odporne krajiny. Oproti tomu Země nářků, současná obilnice říše, je stále nadprůměrně úrodná a plodná. Zemědělství je pak provozováno i na severních svazích Bílých hor, zatímco do Mrazivých štítů a Hořkých hor se pomalu přesouvá hornictví a zpracovávání kovů z Rudých polí a Obklíčené stromy a Poslední les slouží coby zásobárny dřeva. Zde však v příštích desetiletích hrozí Kharově říši krize, neboť její obyvatelé stromy pouze bezohledně kácí, aniž by vysazovali nové. V budoucnu se tak budou muset Démonovi dřevorubci přesunout do Trpaslíkova hvozdu, neboť produkce dřeva z Lesa padajících stínů není zdaleka tak velká, jak se původně očekávalo.

Co se další pověry týče, tak hlavní složkou obyvatelstva Kharových držav nejsou v žádném případě skřeti ani monstózní příšery, ale obyčejní lidé. Ti se dají rozdělit do tří skupin: na otroky, obyvatelé svobodných národů a poutníky z jiných částí Asterionu. Nejvíce je samozřejmě příslušníků oné první skupiny – otroků. Ti patří buď k původním národům, které v této oblasti žily před příchodem Khara a jeho armád, nebo jejich předkové byli do Držav zavlčeni z celé Tary při staletí trvajících dobovačných výpravách Kharových vojsk. Dnes jsou však již zcela smíšení a až na několik výjimek se u nich vytratilo jakékoliv povědomí o jejich národní příslušnosti, dějinách, zvycích a kultuře jejich lidu. Tím, jak jsou již po staletích, generací po generaci, drženi v otroctví, bídě a drsné dřině pod bičí svých pánů, ztratili zcela pojem o tom, co je to svoboda, stali se apatickými a povolnými, a právem by se dali označit za „stádo ovcí.“ Jen málokdy se někdo pokusí uprchnout a ještě méně často se mu to podaří. Zkoušejí to především nedávno zavlčeni otroci z oblastí sousedících s Državami, nejčastěji barbaři ze Štítových hor nebo z Říše slepých bohů.

Druhá skupina lidí žijících v Kharových državách jsou svobodní obyvatelé. Lidem na Lendoru a v Dálavách, tedy potomkům Arvedanů, se ani nezdá o tom, že by na Kharových územích žili svobodní lidé a prospívali tam, a proto je povědomí o nich mezi lidmi ve Čtyřech královstvích velmi málo rozšířené. Avšak je tomu tak. Celé tři z celkem sedmi domorodých národů, které na území Držav žily před Kharovým příchodem, se Démonovi dobrovolně poddaly. Jejich mocní králové a vůdci padli před Kharem na kolena do bláta a prachu a přísahali, že oni i jejich potomci budou navždy sloužit a podporovat Temného pána a bojovat za něj. A dalo by se říci, že jim to přineslo jen prospěch. Těmto národům dodnes vládou králové z jejich vlastní krve a na svých územích mají jakousi autonomii, byť jsou samozřejmě stále pod dohledem a vlivem skřetích generálů. Ale nikdy se nevzbuřili a jsou spokojeni, udrželi si většinu znaků svých původních kultur a dali Kharovi to, co nejnutněji potřeboval – vojáky. Hlavní složkou armády Temného pána jsou totiž právě lidé z těchto národů, hrdí, sveřepí a schopní válečníci, kteří umírají v jeho bitvách pod velením skřetích kapitanů. Tito lidé také tvoří základnu věřících pro bohy Temné desítky a v jejich zemích stojí mnoho chrámů a kněží patří mezi nejmocnější kastu. Nikdy se tak nemůže podařit porazit Temnou desítku, dokud nebude poražen Khar a naopak. Postupem času se u těchto národů vyvinul tvrdý a nelítostný kastovní systém, který jim umožnil uchovat si svou svébytnost pod tlakem skřetů, kteří jejich částečnou samostatnost nevidí rádi. Krutý je také jejich trestní systém, neboť vše je

trestáno přísně, zloději, povalovači a lenoši zde takřka neexistují, protože kdo vzbudí dojem, že nedělá to, co má, je popraven nebo uvržen do otroctví.

Poslední skupinou lidí na Kharových územích jsou poutníci ze všech koutů Asterionu. Jde většinou o náboženské fanatiky či temné kněze, kteří cestují do Držav navštívit své nadřizené, sídla svých bohů nebo známá temná poutní místa. Dále jsou to pak žoldnéři, zloději, příslušníci Nočních stínů a jiní kolaboranti, kteří z přesvědčení, ale mnohem častěji pro peníze, pracují pro Khara Démona. A konečně poslední skupinou lidí ze severu jsou dobrodruzi jakéhokoliv přesvědčení. Kharovy državy totiž nejsou neprodyšně uzavřenou oblastí, ale může po nich za určitých podmínek putovat kdokoliv. Jednou z hlavních podmínek je ovšem nevzbudit podezření, že jste vyzvědači, protože to vás pak čeká pomalý a bolestivý konec na mučidlech. Jak ale takové podezření nevzbudit? Državy jsou neustále otevřeny novým lidem, kteří se hlásí do Kharových služeb. Příchozí jsou na hranicích zadrženi, shromážděni v táborech, kde musí prokázat svou odhodlanost a loajalitu (častou zkouškou bývá příkaz k zabití jednoho ze společníků). Poté, co jsou uznáni za spolehlivé, jsou převedeni pod velení jednoho ze skřetích pánů. Je také možné dostat se do Držav nepozorovaně a tajně, takoví dobrodruzi si ale musejí dávat mnohem větší pozor na to, jak se chovají, prozradit se je totiž velmi snadné. Je si třeba uvědomit, že pokud přijdete do Držav a nemáte žádné označení hodnosti, znamená to, že nejste nic a kdokoliv vám může dát jakýkoliv příkaz, který nesmíte odmítnout. Svoboda pohybu se tím značně komplikuje a může se stát, že únik z Držav se zpozdí o celé měsíce nebo roky nebo že třeba v bitvě s nemrtvými či někým jiným padnete za Kharovu slávu, ač jste měli zcela opačné plány.

Je ještě třeba zmínit se o skřetech. Ti jsou elitními obyvateli držav, ač tvoří jen malé procento z celku. Zásadně jen a pouze skřeti bývají veliteli jednotek složených z lidí, skřetí mágové drží pevně ruku nad jakýmkoliv provozováním magie v Državách a skřetí lordi ovládají ze svých pevností kraje všech říšských provincií. Takovýchto generálů je po celých Državách něco přes stovku a jsou bezprostředními vládci a pány, rozkazy od centrální vlády z Nočního hradu přichází jen zřídka, a tak si mohou dělat, co je jim libo, většinou válčit mezi sebou nebo provádět výpady mimo Državy. Jejich voje jsou tvořeny většinou žoldnéři a dobrodruhy, vojáci svobodných národů podléhají centrálnímu velení Nočního hradu, tedy skřetím generálům pod velením Liena Fialového, a tato centrální vojska musejí často skřetím lordům ukázat, že Khar stále vládne z Nočního hradu, a že vládne pevně a tvrdě (byť to zdaleka není pravda, neboť Khar se drží v ústraní a Državám víceméně vládne Lien a skřetí generálové).